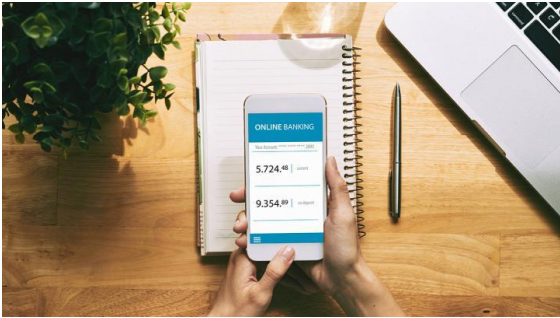

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันอังคารที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2562

คอลัมน์ The Issues : ภาษี “อีเพย์เมนต์”

ภาวะเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงในปัจจุบัน ทำให้พ่อค้าแม่ค้าหน้าเก่าที่ค้าขายอยู่ตามท้องถนนหรือแม่ค้าหน้าใหม่ จำเป็นต้องผันตัวมาขายของในระบบ “ออนไลน์” เพื่อให้ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปตามเศรษฐกิจยุค “ดิจิทัล” แต่ในขณะนี้เกิดมีประเด็นปัญหาใหม่ คือ การประกาศบังคับใช้ พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร เพื่อเก็บภาษีอิเล็กทรอนิกส์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (National e-payment) หรือ “พ.ร.บ.อีเพย์เมนต์” กำลังสร้างความวิตกกังวลในหมู่พ่อค้าแม่ค้าทั่วประเทศว่า สิ่งที่กรมสรรพากรกำลังดำเนินการนี้ คือ “การริดภาษีกับพ่อค้าแม่ค้าตาตาๆ อย่างไม่ทันตั้งตัว ใช่หรือไม่”

โดยเฉพาะเนื้อหาของกฎหมายที่ระบุว่า สถาบันการเงิน หรือผู้ให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือ “e-wallet” ต้องนำส่งข้อมูลธุรกรรมการฝากเงิน และผู้รับโอนเงิน (เฉพาะขารับ) รวมกันทุกบัญชีในช่วงระยะเวลา 1 ปี จำนวนตั้งแต่ 400 ครั้ง และมียอดรวมธุรกรรมขารับ หรือขาเข้าตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป หรือ 3,000 ครั้งต่อปีขึ้นไป ให้แก่กรมสรรพากรเพื่อเสียภาษีนั่น ได้กลายเป็นเรื่องราวร้อนๆ ที่กรมสรรพากรต้องออกมาชี้แจงให้ประชาชนรับทราบข้อมูลอย่างถูกต้องว่า “พ.ร.บ.อีเพย์เมนต์” ไม่ใช่เรื่องของการริดภาษีเพียงอย่างเดียว แต่เป้าหมายของกฎหมายฉบับนี้คือ การจัดระเบียบการเสียภาษีของประชาชนให้ถูกต้อง และสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นทุกฝ่าย

ทั้งนี้ พ.ร.บ.อีเพย์เมนต์ ได้กำหนดให้ตัวกลางคือ สถาบันการเงินต้องนำส่งข้อมูลที่สำคัญ 5 รายการ ประกอบด้วย 1.หมายเลขประจำตัว บัตรประชาชน 2.ชื่อและนามสกุล 3.เลขที่บัญชีเงินฝาก 4.จำนวนครั้งของการฝากและรับโอนเงิน 5.ยอดรวมของการฝากและรับโอนเงิน มาให้กรมสรรพากร หลังจากนั้น กรมสรรพากรจะนำข้อมูลที่ได้รับไปประมวลผลกับข้อมูลอื่นๆ เช่น หลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีที่หัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่ม (แวต) รวมถึงการเสียภาษีนำเข้าสินค้า จากต่างประเทศ เป็นต้น โดยมี การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกด้วยคอมพิวเตอร์ปัญญาประดิษฐ์ หรือเอไอ เพื่อแยกแยะผู้เสียภาษีออกมา 4 กลุ่มใหญ่ๆ ประกอบด้วย

- 1.กลุ่มที่เสียภาษีอยู่แล้ว แต่มีความเสี่ยงที่จะเสียภาษีไม่ครบถ้วน
- 2.กลุ่มที่เสียภาษีอยู่แล้ว แต่ไม่มีความเสี่ยงที่จะไม่เสียภาษี
- 3.กลุ่มที่ไม่เคยเสียภาษีเลย และมีความเสี่ยงที่จะหนีภาษี
- และ 4.กลุ่มไม่เคยเสียภาษี แต่ไม่มีความเสี่ยงที่จะหนีภาษี

ดังนั้น เมื่อเอไอได้แยกแยะประวัติของผู้เสียหายออกเป็นรายกลุ่มตามความเสี่ยงที่จะมีโอกาสหลบเลี่ยงภาษีหรือไม่แล้ว ประชาชนที่เสียภาษีอย่างครบถ้วนก็ไม่ต้องกังวลว่า “พ.ร.บ.อีเพย์เมนต์” จะทำให้ตนเองต้องควักเงินในกระเป๋าออกมาเสียภาษีเพิ่มเติมอีก เพราะการแยกกลุ่มผู้เสียภาษีไม่ถูกต้องออกจากกลุ่มผู้เสียภาษีถูกต้อง จะทำให้กรมสรรพากรสามารถติดตามผู้เสียภาษีไม่ครบถ้วนได้อย่างถูกฝาถูกตัว ไม่ต้องงมเข็มในมหาสมุทรอีกต่อไป เพราะตลอดระยะเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมา กรมสรรพากรได้พยายามขยายฐานภาษี และจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ได้มากขึ้น แต่ก็ยอมรับว่า ทำได้เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรทั้งประเทศ 60-65 ล้านคน ซึ่งมีคนไทยอยู่ในวัยทำงานถึง 35 ล้านคน แต่เสียภาษีให้แก่รัฐไม่ถึง 10 ล้านคนนั้น จึงเป็นเหมือน “หนามยอกอก” ของกรมสรรพากรที่ไม่สามารถเพิ่มจำนวนผู้เสียภาษีให้มีมากกว่านี้ได้

ดังนั้น คำถามที่สร้างความกังวลให้แก่ผู้ค้าออนไลน์ว่า กรมสรรพากรจะเข้าไปตรวจสอบข้อมูลพ่อค้าและแม่ค้าทุกคนจะเป็นความจริงหรือไม่ และที่สำคัญคือ ความพยายามที่จะหลีกเลี่ยง “พ.ร.บ.อีเพย์เมนต์” ของผู้ค้าออนไลน์ โดยขอให้ผู้ซื้อ “จ่ายเงินปลายทาง” แทนการชำระเงินด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ จะเป็นหนทางถูกต้องหรือไม่

นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากร ออกมายืนยันด้วยตนเองว่า “คนที่ค้าขายและเสียภาษีตามปกติอยู่แล้ว ซึ่งหากทำถูกต้องตั้งแต่ต้นไม่ซุกทำบัญชีหลบหนีภาษี 2 เล่ม หรือ 3 เล่ม ก็จะไม่ถูกกรมสรรพากรตรวจภาษีย้อนหลังอย่างแน่นอน”

“ขณะที่ผู้ค้าออนไลน์ หากมีการแนะนำให้ผู้ซื้อจ่ายเงินปลายทาง ก็ไม่สามารถที่จะหลบหนีภาษีได้ เพราะทราบได้ที่ผู้ค้ายังคงใช้บริการฝากเงินกับสถาบันการเงิน และหากได้ฝากเงินเข้าข่ายตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว สถาบันการเงินก็ยังมีหน้าที่ในการส่งข้อมูลดังกล่าวไปยังกรมสรรพากรอยู่ดี”

ดังนั้น ข้อมูลที่สถาบันการเงินมอบให้แก่กรมสรรพากร จึงเป็นการได้มาเพื่อนำไปติดตาม และตรวจสอบการเสียภาษีของผู้ประกอบการที่ไม่สุจริตมากกว่าที่จะไล่ล่าคนที่เสียภาษีอย่างถูกต้อง

วรรณกิจ ดันตินันท์วงค์